

[Hanne Reintoft.]

idet åndssvageforsorgen på grund af sine fortvivlede pladsforhold ikke er i stand til at anbringe dem.

Der sker jo det, at når forældre ikke længere magter at passe et åndssvagt barn — og det kan være meget strengt, strengere end de fleste af os forestiller sig — så må åndssvageforsorgen på grund af pladsmangel give op, og forældrene henvender sig så til børneforsorgen, som må og skal løse problemet.

Denne løsning, at børneforsorgen må bruge ikke mindre end 8 af sine børnehjem hertil, er på enhver måde u hensigtsmæssig. Børne- og ungdomsforsorgen mangler selv institutionerne; vi kan blot tænke på den katastrofale mangel på behandlingshjem. Man visiterer børnene gennem direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen, så åndssvageforsorgen ikke har mulighed for at øve indflydelse herpå, selv om den vel må antages at have mest forstand på at finde de mest hensigtsmæssige anbringelses- og opdragelsesformer for disse hårdt ramte børn.

Jeg skal derfor anmode ministeren om at søge problemet løst snarest og med skyldig hensyntagen til den forsorgsgren, der har den mest katastrofale pladsmangel.

Ministeren for familiens anliggender (Camma Larsen-Ledet): Der findes i øjeblikket i alt 9 og ikke som af fru Hanne Reintoft sagt 8 hjem inden for børne- og ungdomsforsorgen, der udelukkende modtager åndssvage børn, der afventer anbringelse under åndssvageforsorgen. Hjemmene er i alt normeret til 203 børn. Baggrunden for oprettelsen af disse såkaldte ventetidshjem, der alle er etableret i årene efter den anden verdenskrig, var den dengang store knaphed på pladser under åndssvageforsorgen. Pladsmangelen medførte, at det voldt vanskeligheder at få åndssvage blandt klientellet på børne- og ungdomshjemmene overført til åndssvageforsorgen.

Det må ved bedømmelsen af omfanget af dette problem om overførelse af åndssvage børn fra børneforsorgen til åndssvageforsorgen tages i betragtning, at det ikke ved selv den mest omhyggelige fremgangsmåde ved optagelse af børn i alderen 0 til 2-3 år på spædbørnehjem kan undgås, at der bliver optaget enkelte åndssvage børn

på disse hjem. Der knytter sig nemlig en særlig stor usikkerhed til målingen af åndsevner hos børn i disse aldersklasser. Efterhånden som disse børn vokser til, vil deres åndsdefekter imidlertid klart manifestere sig, og det er indlysende, at åndssvage børn ikke i længere tid bør være anbragt i institutioner beregnet for normalt begavede børn.

Da der var meget store vanskeligheder med at få overført børnene til åndssvageforsorgen, som under den herskende mangel på pladser fandt at måtte give en vis fortrinsstilling til åndssvage børn, der opholdt sig hos deres forældre eller i andre private hjem under uholdbare forhold, så valgte man som det mindste onde at etablere særlige hjem inden for børneforsorgen, hvor disse åndssvage børn kunne få pleje og pasning, indtil overførelse til åndssvageforsorgen kunne finde sted.

Der er imidlertid kun tale om en nødløsning, og der har med henblik på afviklingen af ordningen været igangsat undersøgelser af mulighederne for at overføre disse hjem til åndssvageforsorgen. Denne forsorgsgren har, som fru Hanne Reintoft gav udtryk for, bedre mulighed end børne- og ungdomsforsorgen for at samle ensartede grupper af børn på forskellige hjem. Åndssvageforsorgen har endvidere særlige muligheder for at overføre visse af de på ventetidshjemmene anbragte børn til anden pleje, eventuelt til børnenes eget hjem.

Der har under disse forhandlinger om overførelse til åndssvageforsorgen vist sig visse vanskeligheder med at nå frem til enighed om betingelserne for en sådan overførelse, bl. a. fordi man fra åndssvageforsorgens side har næret tvivl om, hvorvidt man efter overtagelsen af ventetidshjemmene vil være i stand til uden forsinkelse at modtage åndssvage børn fra de enkelte hjem inden for børne- og ungdomsforsorgen, og endvidere har det voldt visse vanskeligheder, at de ni ventetidshjem alle er private institutioner.

Inden for åndssvageforsorgen nærer man imidlertid ikke længere betænkeligheder ved at påtage sig forpligtelsen ved at modtage åndssvage børn direkte fra spædbørnehjemmene, og jeg vil da nu ved denne henvendelse sørge for at kontakte socialministeriet og dér søge forhandlinger om